

Maribor, dne 7. 10. 2015

PRAVNO MNENJE

Naročnik: **Klub samostojnih svetnikov**
Partizanska 12
2000 Maribor

Izvajalec: **Odvetniška pisarna Primec & Lah d.o.o.**
Partizanska cesta 36
2000 Maribor

1. UVOD

Na podlagi naročila, prejetega s strani naročnika KLUB SAMOSTOJNIH SVETNIKOV, Partizanska 12, 2000 Maribor (v nadaljevanju: naročnik ali KLUB), je odvetniška pisarna Primec & Lah, d. o. o. pripravila pravno mnenje v zvezi z možnostmi vzpostavitve sistema javno zasebnega partnerstva, katerega predmet bi bila vzpostavitev in obratovanje športnega objekta „BIKE PARK POHORJE“. Predmet tega mnenja je zlasti opredelitev postopka in možnosti za izvedbo takšnega projekta v sodelovanju občine kot javnega partnerja ter zasebnega partnerja kot investitorja s stališča določil Zakona o javno-zasebnem partnerstvu (v nadaljevanju ZJZP, Uradni list RS, št. 127/06).

1.1. Pravna podlaga

To pravno mnenje je izdelano upošteva določila in pravni okvir ZJZP. Pri pripravi posameznih aktov tekom postopka javno-zasebnega partnerstva je na strani javnega partnerja nujno upoštevati še predpise iz področja javnih financ, upravljanja s premoženjem občine, predpisov iz področja opravljanja javnih gospodarskih služb, pri čemer slednja področja niso predmet opredelitev v tem mnenju.

2. TEORETIČNA IZHODIŠČA IN OPREDELITEV CILJEV

2.1. Cilji

Cilj predmetnega mnenja je opraviti analizo potrebnih postopkov in aktivnosti za sklenitev pogodbe o javno-zasebnem partnerstvu med občino kot javnim partnerjem ter investitorjem kot zasebnim partnerjem, pri čemer naj bo predmet javno zasebnega partnerstva vzpostavitev ter upravljanje objekta „BIKE PARK POHORJE“.

2.2. Izhodišča

Zakonodajni namen ureditve javno-zasebnega partnerstva je v prvi vrsti v omogočanju zasebnih investicij v javni sferi in se lahko izvaja tako rekoč na vseh področjih oziroma segmentih določene dejavnosti, torej financiranja, projektiranja, gradnje, nadzora, organizacije, vzdrževanja ter izvajanja dejavnosti v javnem interesu.

V zvezi s konkretnim projektom „BIKE PARK MARIBOR“ je tozadevno uvodoma ugotoviti, da gre pri predmetnem projektu za sistem vsaj treh gorsko kolesarskih stez. Tozadevno je MOM za eno od prog že pridobila ustrezna upravna dovoljenja in sklenila dogovore z lastniki zemljišč, preko katerih teče ta proga in niso v njeni lasti, na podlagi katerih je moč upravljati s progo. Način dosege pridobitve ustreznih dovoljenj za preostali progji in morebitne dodatne proge je v domeni odločitve na strani MOM, je pa seveda tudi že na tej stopnji določene aktivnosti prepustiti zasebnemu partnerju, v primeru na podlagi javno zasebnega partnerstva. Kot že

obrazloženo, je predmet javno-zasebnega partnerstva lahko široka paleta dejavnosti, v okviru katerih je moč del aktivnosti, usmerjenih k pridobivanju ustreznih upravnih dovoljenj oziroma zbiranju ustrezne dokumentacije, elaboratov..., prepustiti zasebnemu partnerju, oziroma mu prepustiti vsaj njihovo financiranje. Odločitev o tem ali bo predmet javno-zasebnega partnerstva zgolj upravljanje športnega objekta ali bo predmet tudi vzdrževanje, vzpostavitev prog ali pa tudi sodelovanje pri pripravljanih dejanjih (torej pridobivanju ustreznih upravnih dovoljenj ter morebitnih soglasij drugih lastnikov zemljišč preko katerih bi potekale trase posameznih prog) je v celoti na strani javnega partnerja, je pa kot že zapisano, sodelovanje zasebnega partnerja možno na domala vseh nivojih, izvemši seveda odločevalskem (sprejetje ustreznih aktov na ravni občine oz. države).

3. OCENA MOŽNEGA NAČINA IZVEDBE JAVNO-ZASEBNEGA PARTNERSTVA

Kot že zapisano, je javno-zasebno partnerstvo predmet ureditve po ZJZP in že v osnovi prinaša določene zaveze za javnega partnerja v trenutku, ko za to stečejo zakonsko opredeljeni pogoji.

„Institut javno-zasebnega partnerstva je prisilni institut upravnega prava, kar pomeni, da so javni partnerji ob nastopu zakonskih pogojev zavezani izpeljati postopek zbiranja predlogov, odločitve, razpisa in izbire zasebnega partnerja, zato je toliko pomembnejše, katere subjekte ZJZP sploh šteje za zavezance. Iz opredelitve pojmov (5. člen ZJZP-ja) lahko ugotovimo, da so zavezanci predvsem javni partnerji. Njihova bodoča pravno zavezujoča dejanja in ravnanja so z ZJZP- jem predpisana kogentno in dopuščajo določeno mero dispozitivnosti le pri izboru oblike javno-zasebnega partnerstva....“¹

ZJZP v osnovi predvideva dvoje oblik javno-zasebnega partnerstva, in sicer **statusnega** na eni in **pogodbenega** na drugi strani.

3.1. Statusno partnerstvo

Sledeč ZJZP se statusno partnerstvo izvaja zlasti na naslednje načine:

- z ustanovitvijo pravne osebe, katere ustanovitelji so država, ena ali več samoupravnih lokalnih skupnosti ali drugih oseb javnega prava oziroma drug javni partner in ena ali več oseb zasebnega prava, ter prenosom izvajanja pravic in obveznosti, ki iz javno-zasebnega partnerstva izhajajo, na to pravno osebo (v nadaljnjem besedilu: partnerstvo z ustanovitvijo pravne osebe),
- s prodajo dela deleža države, samoupravne lokalne skupnosti ali druge osebe javnega prava oziroma drugega javnega partnerja v javnem podjetju ali drugi pravni osebi nosilcu posebnih oziroma izključnih pravic ali javnih pooblastil ter prenosom izvajanja oziroma nadaljevanjem (ohranitvijo) izvajanja pravic in obveznosti, ki iz javno-zasebnega partnerstva izhajajo, na to pravno osebo (v nadaljnjem besedilu: partnerstvo s prodajo deleža) ali
- z nakupom deleža javnega partnerja v osebi javnega prava ali drugi pravni osebi, nosilcu

¹M. Železnik: Postopek za sklenitev javno - zasebnega partnerstva, LEX LOCALIS, Revija za lokalno samoupravo, Let 7, Št. 1, stran 83-105, Januar 2009

posebnih oziroma izključnih pravic ali javnih pooblastil ter prenosom izvajanja pravic in obveznosti, ki iz javno-zasebnega partnerstva izhajajo, na to pravno osebo (v nadaljnjem besedilu: partnerstvo z nakupom deleža).

3.2. Pogodbeno partnerstvo

Za razliko od statusnega partnerstva, gre pri pogodbenem partnerstvu, kot to pove že samo ime za obliko sodelovanja javnega in zasebnega partnerja, ki je osnovano v pogodbenem razmerju. Cilji in predmet javno-zasebnega partnerstva bodo seveda tisti, ki bodo narekovali obliko javno-zasebnega partnerstva, vsekakor pa pogodbeno partnerstvo nudi veliko prožnejšo in bolj prilagodljivo obliko izvajanja javno-zasebnega partnerstva, še zlasti na področjih, ki ne vključujejo golega izvajanja storitev, izvirajočih iz javnih pooblastil, še zlasti pa bo pri pogodbenem partnerstvu praviloma šlo za časovno omejeno partnerstvo.

Zakon v okviru pogodbenega partnerstva nadalje loči med **koncesijskim razmerjem** in pa **javnoročniškim razmerjem**, ki bosta vsebinsko obravnavana v nadaljevanju.

3.2.1. Koncesijska partnerstva

Zakon koncesijska razmerja opredeljuje kot tista dvostranska pravna razmerja med državo oziroma samoupravno lokalno skupnostjo ali drugo osebo javnega prava kot koncedentom in pravno ali fizično osebo kot koncesionarjem, v katerih koncedent podeli koncesionarju posebno ali izključno pravico izvajati gospodarsko javno službo oziroma drugo dejavnost v javnem interesu, kar lahko vključuje tudi zgraditev objektov in naprav, ki so deloma ali v celoti v javnem interesu.

V osnovi gre torej za prenos pravice izvajanja javne gospodarske službe oziroma druge dejavnosti v javnem interesu. Že na tem mestu je opozoriti na določila 27. člena ZJZP, ki kot osnovno ločnico med koncesijskimi in javnorčniškimi razmerji določa **porazdelitev poslovnega rizika** med zasebnim in javnim partnerjem. Za koncesijska razmerja je tako značilno, da poslovni rizik v celoti ali vsaj v pretežni meri nosi zasebni partner, za razliko od javnorčniškega razmerja, za katerega je značilno diametralno nasprotno, torej v slednjem primeru nosi poslovni rizik v celoti ali vsaj v pretežni meri javni partner. Tozadevno so zakonska določila prisilne narave, tako bo sklop pravil, ki se bodo uporabljala za presojo razmerja odvisen od same vsebine razmerja, ne glede na njegovo poimenovanje.

3.2.2 Javnoročniška partnerstva

Javnoročniško partnerstvo je zakonsko definirano kot odplačno razmerje med naročnikom in dobaviteljem blaga, izvajalcem gradenj ali izvajalcem storitev, katerega predmet je naročilo blaga, izvedba gradnje ali storitve.

Kot izpostavljeno že poprej je glavna značilnost javnorčniških partnerstev ta, da gre celotni ali

pretežni del poslovnega rizika na račun javnega partnerja, pri čemer gre za odplačno razmerje. V tem primeru bo torej zasebni partner za javnega partnerja dobavljal blago, izvajal gradnjo ali opravljal storitve, pri čemer se seveda navedeno lahko prepleta, vse to pa zoper določeno plačilo.

Gre za razmerja, ki bodo blizu javnemu naročanju, kot izhaja že iz samega poimenovanja, vendar s to razliko, da bo praviloma glede financiranja projekta slednje razporejeno med javnega in zasebnega partnerja, nosilec poslovnih tveganj pa bo v pretežni meri javni partner.

3.3. Izbor oblike javno-zasebnega partnerstva

Odločitev pod kakšnimi pogoji oziroma v kakšni obliki skleniti javno-zasebno partnerstvo za objekt, kot je t. i. „BIKE PARK“ bo praviloma zavisela od vrste dejavnikov, še zlasti pa seveda od vprašanja porazdelitve stroškov vzpostavitve, upravljanja, vzdrževanja, kakor tudi vprašanja trajnosti razmerja v katero se bi vstopilo.

V primeru, ko bi se zasledovala trajna ureditev tega vprašanja, je vsekakor smotrno razmerje zastaviti kot statusno partnerstvo z ustanovitvijo pravne osebe, katera bi bila nosilec pravic in obveznosti iz naslova javno-zasebnega partnerstva, pri čemer pa je vendarle izpostaviti, da je tosmerna oblika sodelovanja smotrna pri projektih velike vrednosti, saj s seboj prinaša tudi nemalo dodatnih stroškov tako v sami začetni fazi (stroški ustanovitve) kakor tudi tekočih stroškov, povezanih s samim delovanjem in upravljanjem pravne osebe.

Koncesijsko razmerje, bi za potrebe vzpostavitve in upravljanja z objektom kot bi bil „BIKE PARK“ po prepričanju piscev tega mnenja, bilo primerno, še zlasti glede na določila 27. čl. ZJZP, vsaj v kolikor naj bi se investicijski in upravljavski del nalog prepustil zasebnemu partnerju. V tem primeru bo praviloma interes javnega partnerja ta, da vsaj pretežni poslovnega rizika projekta nosi zasebni partner, še zlasti glede na dejstvo, da gre za športni objekt, ki sicer predstavlja pomemben del športne infrastrukture z širšimi implikacijami na prepoznavnost mesta, razvoj turizma etc., vendar pa ne gre za objekt, ki bi bil namenjen zagotavljanju povsem osnovnih potreb prebivalstva. Zasebni partner bo v tem primeru storitve praviloma obračunaval neposredno uporabnikom.

Javnonaročniško partnerstvo bi prišlo v poštev v primeru, ko bi na strani MOM bil izkazan interes za aktivno in neposredno delovanje pri projektu, pri čemer bi se v obliki javno-zasebnega partnerstva iskalo v prvi vrsti soinvestitorja. Navedeno bi seveda bilo smotrno v primeru v naprej jasno izoblikovane strategije vzpostavitve in upravljanja s tovrstnim objektom. V tem primeru bo praviloma javni partner glavni nosilec projekta in s tem tudi pretežnega dela rizikov, zasebni partner pa bo v tem okviru igral praviloma bolj postransko vlogo, prevzemal bistveno manj rizika in za svoje storitve prejemal plačila praviloma neposredno iz sredstev javnega partnerja.

4. POSTOPEK JAVNO-ZASEBNEGA PARTNERSTVA

4.1. Predhodni postopek

Predhodni postopek služi sprejetju odločitve o izpeljavi projekta javno-zasebnega partnerstva. Gre torej za vrsto dejavnosti na podlagi katerih bo javni partner sprejel odločitev o tem ali bo posamezni projekt javno-zasebnega partnerstva izpeljal ali ne.

Predhodni postopek tako lahko javni partner začne bodisi na lastno pobudo, bodisi na podlagi vloge o zainteresiranosti za izvedbo javno-zasebnega partnerstva, podane s strani zainteresirane pravne ali fizične osebe (t.i. promotorsko pismo), pri čemer je javni partner o takšni vlogi sledeč določilom 34. člena ZJZP dolžan odločiti v roku štirih mesecev od prejema.

V okviru predhodnega postopka, začetega bodisi na lastno pobudo ali na podlagi promotorskega pisma, bo javni partner na podlagi investicijskega elaborata ugotavljal, ali so izpolnjeni ekonomski, pravni, tehnični, okoljevarstveni in drugi pogoji za izvedbo določenega projekta in sklenitev razmerja javno-zasebnega partnerstva, hkrati pa bo opredelil temeljne elemente javno-zasebnega partnerstva za določitev vsebine odločitve in/ali akta o javno-zasebnem partnerstvu.

Pri navedenem gre posebej izpostaviti, da gre pri izpeljavi predhodnega postopka za dolžnost javnega partnerja, z drugimi besedami, javni partner je predhodni postopek v primeru prejetega promotorskega pisma dolžan izpeljati, prav tako bo pri vsakem projektu praviloma dolžan oceniti ali je projekt moč izpeljati v kateri od oblik javno-zasebnega partnerstva in tozadevno izdelati oceno upravičenosti izvedljivosti projekta in primerjavo variant oziroma drugega projekta.

Smisel tovrstnih določil je zlasti v zagotavljanju doseganja čim večjega števila projektov javno-zasebnega partnerstva in s tem smotnejše porabe javnih sredstev, oziroma preprečevanje porabe javnih sredstev, kjer je podan zasebni interes za investicije v projekte z javnim značajem.

4.2. Akt o javno-zasebnem partnerstvu

V primeru, ko javni partner posamezni projekt prepozna kot primeren za izvedbo v obliki javno-zasebnega partnerstva, bo praviloma na tej podlagi sprejel Akt o javno-zasebnem partnerstvu v katerem se opredeli predmet, pravice in obveznosti javnega in zasebnega partnerja, postopek izbire zasebnega partnerja in druge sestavine posameznega razmerja javno-zasebnega partnerstva. V primeru koncesijskega partnerstva bo šlo za koncesijski akt.

V vsakem primeru je pomembno, da je vsebina tega akta zadosti splošna, da ne ovira poznejših pogajanj med javnim in zasebnim partnerjem, gre torej pred vsem za neke vrste okvir, znotraj katerega bodo potekala poznejša pogajanja.

4.3. Postopek javnega razpisa

Postopek javnega razpisa se začne z objavo javnega razpisa in se zaključi z oddajo vlog, pri

čemer gre za ključno fazo v kateri se izbira zasebnega partnerja. Javni razpis je pri tem mandatoren, razen v kolikor tozadevno zakon ne predvideva drugače.

Ne glede na obliko in ureditev postopka javno-zasebnega partnerstva v posebnem zakonu se lahko za izbiro izvajalca javno-zasebnega partnerstva uporabi za izbiro ekonomsko najugodnejše ponudbe postopek konkurenčnega dialoga. Ta sicer, sledeč določilom zakona, ni obvezen, vendar pa je vsekakor priporočljiv, saj omogoča maksimiranje javne koristi skozi pogajanja, v katerih bodo partnerji lahko usklajevali podrobnosti bodočega sodelovanja.

Javni partner začne postopek konkurenčnega dialoga z javnim razpisom, v katerem navede cilje in potrebe, vezane na projekt javno-zasebnega partnerstva. Javni partner lahko cilje in potrebe namesto v javnem razpisu navede tudi v razpisni dokumentaciji.

Sledeč zakonu se tako v prvi fazi konkurenčnega dialoga v skladu s pogoji, navedenimi v javnem razpisu, izbere kandidate, s katerimi se v nadaljevanju postopka vodi dialog, namenjen ugotovitvi in opredelitvi sredstev ter najprimernejših rešitev za zadovoljitev ciljev in potreb javnega partnerja.

Izpostaviti velja, da je med konkurenčnim dialogom potrebno vsem kandidatom omogočiti enakopravni položaj, vpogled v vloge drugih kandidatov, javni partner drugim kandidatom v postopku konkurenčnega dialoga ali drugim osebam ne sme razkriti predlagane rešitve ali drugih zaupnih informacij, ki mu jih je posredoval določen kandidat, ki sodeluje v konkurenčnem dialogu, brez njegove pisne privolitve.

Na javnemu partnerju je odločitev, ali se bo postopek konkurenčnega dialoga izvedel v več kot dveh zaporednih fazah, v zasledovanju namena, da se zmanjša število rešitev, o katerih bo potekal dialog, pri čemer mora o izločanju posameznih rešitev odločati v skladu z merili, navedenimi v javnem razpisu. Javni partner mora opcijo izvedbe postopka konkurenčnega dialoga v več zaporednih fazah predvideti že v javnem razpisu.

Dialog med javnim partnerjem in kandidati traja vse dokler ne najde rešitve oziroma rešitev, ki ustreza oziroma ustrezajo njegovim ciljem in potrebam. Po sprejemu odločitve o zaključitvi dialoga, javni partner o tem obvesti vse kandidate, ki so sodelovali v zadnji fazi dialoga, pri tem pa jih pozove k predlogu ponudb, pripravljenih upoštevaje rešitve, predstavljenih in opredeljenih med dialogom. Tako pripravljene in predložene ponudbe morajo vsebovati vse zahtevane in potrebne elemente za izvedbo projekta javno - zasebnega partnerstva.

Ponudniki morajo, v kolikor javni partner to zahteva, glede svojih ponudb podati dodatna pojasnila, jih specificirati in v podrobnostih uskladiti s potrebami javnega partnerja, pri čemer pa se s pojasnili, specificiranjem, usklajevanjem in dodatnimi informacijami, ponudbe ne smejo spreminjati, če bi to lahko vodilo k izkrivljanju konkurence oziroma imelo diskriminatorni učinek.

Vse prispele ponudbe javni partner oceni na podlagi sprejetih meril, ki so bila za oceno ponudb

določena v javnem razpisu, nato pa izbere ekonomsko najugodnejšo ponudbo. Kot merilo za izbor najugodnejše ponudbe mora javni partner poleg cene uporabiti še druga merila, kot so lahko reference, tehnične in funkcionalne prednosti in podobno.

Od ponudnika, ki je predložil ekonomsko najugodnejšo ponudbo, sme javni partner zahtevati, da poda dodatna pojasnila glede nekaterih elementov svoje ponudbe ali pa da potrdi zaveze, podane v svoji ponudbi, če pojasnilo ali potrditev ne pomeni spremembe ponudbe, ki bi povzročila izkrivljanje konkurence oziroma imela diskriminatorni učinek.

Z izbranimi kandidati lahko javni partner, v tem dialogu, razpravlja o vseh aspektih projekta javno - zasebnega partnerstva, pri tem pa lahko tudi v kolikor je to potrebno rešitve med seboj primerja.

Dolžnost javnega partnerja je, da imenuje strokovno komisijo za izbiro zasebnega partnerja za izvedbo predmeta javno - zasebnega partnerstva ali sklenitev statusnega partnerstva, ki jo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana. Vsi člani komisije morajo izpolnjevati določene pogoje, in sicer morajo imeti najmanj visokošolsko izobrazbo in delovne izkušnje z delovnega področja, v zasledovanju namena strokovne presoje vlog.

Predsednik in člani komisije ne smejo biti s kandidatom, njegovim zastopnikom, članom uprave, nadzornega sveta, ustanoviteljem, družbenikom ali delničarjem s kontrolnim deležem ali pooblaščenecem v poslovnem razmerju ali kako drugače interesno povezani, v sorodstvenem razmerju v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštetega četrtega kolena, v zakonski zvezi ali svaštvu do vštetega drugega kolena, četudi je zakonska zveza že prenehala, ali živeti z njim v zunajzakonski skupnosti ali pa v registrirani istospolni partnerski skupnosti. Javni partner v komisijo ne sme imenovati osebe, ki je bila zaposlena pri kandidatu ali je kako drugače delala za kandidata, če od prenehanja zaposlitve ali drugačnega sodelovanja še ni pretekel rok treh let.

Izpolnjevanje pogojev za imenovanje v komisijo potrdi vsak član s pisno izjavo. Javni partner mora na predlog predsednika ali člana komisije na zahtevo kandidata ali na lastno pobudo imenovati novega predsednika ali člana takoj, ko izve za izločitveni razlog ali če izve za okoliščine, ki izražajo dvom o objektivni presoji komisije.

V kolikor javni partner potem, ko so kandidati dvignili razpisno dokumentacijo, spremeni sestavo komisije, mora o tem obvestiti vse, ki so razpisno dokumentacijo dvignili.

Strokovna komisija sodeluje v postopku izbire zasebnega partnerja na način, da pregleda in poda oceno vloge, ugotovi, ali izpolnjujejo razpisne pogoje, sestavi poročilo ter navede, katere vloge izpolnjujejo razpisne zahteve, nadalje razvrsti te vloge tako, da je razvidno, katera od vlog najbolj ustreza postavljenim merilom oziroma kakšen je nadaljnji vrstni red glede na ustreznost postavljenim merilom, ter posreduje poročilo javnemu partnerju.

Izobrazbene in druge pogoje, način imenovanja ter podrobnejše naloge in način dela strokovne

komisije določi javni partner v aktu o javno-zasebnem partnerstvu.

Končno sledi izbira izvajalca javno - zasebnega partnerstva, v okviru katere strokovna komisija pregleda vloge in ugotovi, ali izpolnjujejo razpisne pogoje. Komisija sme zahtevati od kandidatov pojasnila, da bi si pomagala pri pregledu, primerjavi in vrednotenju vlog.

Po končanem pregledu in vrednotenju komisija sestavi poročilo ter navede, katere vloge izpolnjujejo razpisne zahteve, ter razvrsti te vloge tako, da je razvidno, katera izmed njih najbolj ustreza postavljenim merilom oziroma kakšen je nadaljnji vrstni red glede na ustreznost postavljenim merilom. Komisija posreduje poročilo organu javnega partnerja.

4.4. Akt o izbiri izvajalca javno-zasebnega partnerstva

Akt izbire izvajalca javno-zasebnega partnerstva je akt poslovanja, na podlagi katerega se sklene pogodba o javno-zasebnem partnerstvu.

Če je predmet javno-zasebnega partnerstva koncesija za izvajanje gospodarske javne službe ali druge dejavnosti, kjer zakon zaradi varovanja javnega interesa izrecno predpisuje izdajo upravne odločbe, je akt izbire posamični upravni akt (v nadaljnjem besedilu: odločba o izbiri), na podlagi katerega se z izbranim zasebnim partnerjem sklene koncesijska pogodba.

4.5. Nastanek razmerja javno-zasebnega partnerstva

Pravice in obveznosti, ki izhajajo iz razmerja javno-zasebnega partnerstva, nastanejo s trenutkom sklenitve pogodbe o javno-zasebnem partnerstvu (oziroma koncesijske pogodbe), razen če zakon izrecno določa drugače ali če je v pogodbi o javno - zasebnem partnerstvu določeno, da se te pridobijo pozneje ali ob izpolnitvi določenega pogoja.

5. ZAKLJUČEK

Kot že poprej izpostavljeno se po prepričanju piscev predmetnega mnenja, glede na namene in cilje tako javnega kot zasebnega partnerja ter zlasti glede na določila 27. čl. ZJZP, kot eno izmed primernejših načinov vzpostavitve partnerstva, ki bi bilo primerno za potrebe vzpostavitve in upravljanja z objektom kot bi bil „BIKE PARK“ pokaže koncesijsko razmerje, predvsem v primeru, da javni partner ne bi želel nositi stroškov in rizika samega podjema ter v kolikor bi se investicijski in upravljavski del nalog prepustil zasebnemu partnerju. Dejstvo je, da gre pri predmetnem objektu za športni objekt, ki nedvomno predstavlja pomemben del športne infrastrukture z že navedenimi širšimi implikacijami, tako na prepoznavnost mesta kot tudi na razvoj turizma, sočasno pa je ugotoviti tudi, da ne gre za objekt, ki bi bil namenjen zagotavljanju povsem osnovnih potreb prebivalstva in tako ne zahteva neposrednega in izključnega izvajanje oziroma upravljanja s strani MOM.

Predmetno pravno mnenje ter v njem izražena stališča so izdelana na podlagi najboljšega strokovnega znanja, skrbne analize in osebne presoje izvajalca, na podlagi informacij posredovanih s strani naročnika. Mnenje izraža izključno stališče izvajalca, ne pomeni pa meritorne odločitve, uradnega mnenja ali navodila oziroma nasveta za konkretno delovanje. Skladno z navedenim izvajalec ne prevzema nobenih tveganj ali odgovornosti, povezanih z uporabo predmetnega mnenja s strani naročnika ter ne izključuje možnosti drugačnih pravnih razlag ter stališč povezanih z obravnavano tematiko.

Pravno mnenje je namenjeno izključno naročniku, ki ga brez izvajalčevega posebnega dovoljenja ne sme predati tretjim osebam ter je omejeno na vprašanja, ki jih obravnava, zato le-tega in zaključkov ni mogoče širiti na vprašanja, ki jih mnenje izrecno ne obravnava.

Pri sestavi mnenja avtor ni bil podvržen nikakršnim vplivom. Naročnik in plačnik mnenja prav tako ni pogojeval plačila storitve z vsebino ugotovitev ali zaključki, ki iz mnenja izhajajo.

Odvetniška pisarna Primec & Lah d.o.o.

Primec & Lah

Odvetniška pisarna Primec & Lah, d.o.o.
Partizanska cesta 36, 2000 Maribor
T: +386 (0)2 620 26 17 / F: +386 (0)2 620 26 18

